

Bilaga 7 till kommunfullmäktiges protokoll 2006-09-04 § 12

Svar på interpellationen 2006:19 ”Stoppa hundbajseländet i Stockholm”

Désirée Pethrus Engström (kd) har ställt några frågor om hundbajs som jag vill besvara på följande sätt.

1. Vad avser borgarrådet göra för att minska spridningen av hundbajs på gator och trottoarer i vår stad?

Jag håller helt med om att hundbajs inte hör hemma på våra gator och gångstråk. Dock vill jag å det bestämdaste hävda att det är varje enskild hundägares ansvar att ta upp bajset efter sin hund. Jag vet att Svenska Kennelklubben, som har ett hundregister över alla hundar i landet, aktivt uppmanar att plocka upp bajset efter sin hund. Den uppmaningen ska fortsätta ges till alla hundägare. Personligt ansvar handlar det om.

2. Kan borgarrådet tänka sig någon form av behållare för att kasta hundbajset i?

Idag finns redan särskilt avsedda behållare där man kan lämna sitt hundbajs, oftast i samband med de särskilt avsedda rastplatserna för hundar i innerstaden.

3. Kan borgarrådet tänka sig att ungdomar får plusjobb för att hjälpa äldre människor att gå ut med hundar till särskilda rastplatser?

Personer i plusjobb ska vara ett nettotillskott och en kvalitetshöjning i stadens ordinarie verksamheter. Jag tycker absolut inte att man ska anställa ungdomar i plusjobb med enda arbetsuppgifter som att gå och plocka hundbajs. Syftet med plusjobben är att det ska leda till anställning efter att plusjobbstiden har gått ut och för individen måste det vara betydligt bättre att få arbeta i ett yrke som faktiskt finns och få erfarenheter därifrån, t ex som barnskötare, vårdbiträde eller parkarbetare, istället för att ha en befattning som vanligtvis inte finns. Visst kan man anställa personer i plusjobb som parkarbetare där det ingår att plocka hundbajs som en liten del men jag kan inte se att man skulle kunna ha det som enda arbetsuppgift.

4. När är det rimligt att hundägare blir ersättningsskyldiga för att de inte följer reglerna.

Det finns reglerat i miljöbalken där de aktuella bestämmelser återfinns. Av 15 kap 30 § miljöbalken framgår följande. ”Ingen får skräpa ned utomhus på en plats som allmänheten har tillträde eller insyn till.” Straffbestämmelsen och påföljdsskalan följer av 29 kap 7 § samma lag. ”Den som med uppsåt eller av oaktsamhet skräpar ned utomhus på en plats som allmänheten har tillträde eller insyn till döms för nedskräpning till böter eller fängelse i högst ett år.” Enligt 16 kap 1 § miljöbalken prövas målet som ett vanligt brottmål. Lagtexten är följande. ”I fråga om prövningen av mål om straff eller förverkande enligt 29 kap. gäller dock vad som är föreskrivet om brottmål i allmänhet.”

Stockholm 2006-05-22

Leif Rönngren
Gatu- och fastighetsborgarråd